

[Boligministeren]

domsboliger, og hertil kan jeg sige, at beboerne jo allerede efter gældende regler har en vis indflydelse, og jeg kan også tilføje, at vi rent faktisk i ministeriet overvejer, om vi i højere grad kan anvende eller tilpasse bestemmelserne, så de ligner reglerne for almennyttigt byggeri.

Men af alle de grunde, som jeg her har nævnt, mener jeg ikke, der er mulighed for forøgelse ud over det, der fremgår af boligbyggeriloven, og derfor må jeg afvise begge beslutningsforslagene.

Torben Lund (S):

Vi står i en situation, hvor behovet for ungdomsboliger er større end nogen sinde før, og det er et behov, som vi også ved vil være stigende i de næste 5-6 år alene ud fra den kendsgerning, at antallet af 20-24-årige, som jo primært efterspørger ungdomsboligerne, vil stige endda ret betydeligt frem til år 1990 eller 1991.

Hvad er så boligministerens svar på denne viden om fremtiden? Ja, det er, at vi kan forhøje kvoten med 500 pr. år, og så kan vi i øvrigt lade være med at gøre andet – heller ikke røre ved rammebeløbet. Det er jo den realitet og den indstilling hos boligministeren, som vel i virkeligheden har nødvendiggjort begge de to ungdomsboligforslag, vi står med i dag.

Jeg kan meget stærkt støtte, at antallet af nybyggede ungdomsboliger forhøjes til 3.500 pr. år, foreløbig i en 5-årig periode. Det vil ikke dække behovet fuldt ud, men det er nok det, der er finanspolitisk realistisk, og det er jo vel at mærke et niveau, som betyder, at der i de kommende 5 år vil blive opført dobbelt så mange ungdomsboliger pr. år som i 1985, idet vi jo i det socialdemokratiske forslag sigter på, at støtten til de eksisterende ungdomsboliger ikke må fragå i kvoten. Så der er i realiteten tale om en fordobling af antallet af ungdomsboliger.

Det fremgår også af forslaget, at der i forbindelse med byfornyelsen skal indrettes et passende antal ungdomsboliger. Det synes jeg er meget væsentligt at vi får med. Der bor jo i øjeblikket i byfornyelsesområderne i de billige gamle lejligheder mange unge, også forholdsmæssigt mange unge, og der er heller ingen tvivl om, at mange af disse billige boliger i forbindelse med byfornyelsen forsvin-

der på trods af vores genhusningsregler, sådan at der gradvis vil ske en udtynding af de unge i bymidten, efterhånden som byfornyelsen skrider frem. Derudover vil man vel også opleve en social slagside i mulighederne for at bo i bymidten; det vil jo være de ubemidlede unge, som bliver afskåret fra at søge til den byfornyeede midtby. Derfor tror jeg, at det er meget væsentligt, at vi får sikret et større antal almennyttige ungdomsboliger i byfornyelsesområderne.

Også et par ord om den kommunale medfinansiering, som boligministeren jo fik indført sidste år. Jeg mener bestemt, den bør ophæves. Det er nok rigtigt, som boligministeren siger, at man ikke uden videre kan registrere, at kommunernes ønsker om at opføre ungdomsboliger er aftaget, men det hænger jo sammen med, at kommunerne har et kolossalt behov for at få bygget ungdomsboliger. Derfor kan man ikke uden videre registrere, at der skulle være blevet et fald i ansøgningerne om at få ungdomsboliger. Men det er da kunstigt, at i de byer, nemlig uddannelsesbyerne, hvor der er et ganske særligt behov for ungdomsboliger, skal kommunerne holde ganske særligt for for at få disse ungdomsboliger. Det er ikke nogen højere visdom at indrette reglerne på den måde, hvis man ønsker at fremme ungdomsboligbyggeriet i de byer, der har det helt særlige behov for at få dem.

Så til rammebeløbet, det beløb, der kan bygges for. Jeg tror, at vi alle her ved, at det eksisterende rammebeløb netop på ungdomsboligområdet er utilstrækkeligt, og derfor finder jeg det væsentligt, at vi får en drøftelse i folketingets boligudvalg om en generel forhøjelse af rammebeløbet på ungdomsboligerne, en forhøjelse, som vel størrelsesmæssigt må afpasses efter forhandlinger med byggeriets parter.

Men jeg tror også, at det er vigtigt, at vi måske er lidt mere fleksible, lidt mere fremsynede, i vores rammebeløbspolitik. I den forbindelse er der peget på to punkter i det socialdemokratiske forslag:

For det første de særlige handicapvenlige ungdomsboliger. Jeg tror, det er vigtigt, at vi får taget hul på det spørgsmål, sådan at man kan få integreret handicappede uddannelsessøgende blandt andre unge, blandt ikke-handicappede kammerater. For det andet tror jeg, det er vigtigt, at vi kan yde et tillæg til